

Κ. ΜΑΛΕΑΣ

παρουσιάζεται με αξιώσεις. Τό σού της Κούκλας—ένα σοβαρόν κοριτσάκι με υπερμεγέθη κούκλα—δεικνύει ικανήν προσπάθειαν πρὸς ἀνωτέραν ἀντίληψιν τῆς τέχνης.

Ἡ κ. Γεωργαντῆ εἰς τὴν Πλατεῖαν τῆς Τριπόλεως παρουσιάζει σύνθεσιν καὶ τοπεῖον διότι ἡ πλατεῖα εἰκονίζεται ἐν κοσμικῇ συναθροίσει, ὅπου τὸ κουβεντολόι μαίνεται. Ἡ δ. Διαμαντοπούλου ἦτις εἶχεν ἐκθέσει ἐν τῇ προηγουμένῃ Ἐκθέσει μίαν καθρεπτιζομένην, ἐκθέτει καὶ πάλιν ὁμοίως καθρεπτιζομένην, ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν φιλάρεσκον. Πολὺ καλὰ καὶ τὰ Χρυσάνθεμα τῆς. Διὰ τὸ ὅμως εἰς τὸν κατάλογον τῆς ἡλλαξαν τὸ φύλον, παρουσιάζοντες τὴν δεσποινίδα ὡς κύριον Διαμαντόπουλον; Ἡ δεσποινὶς Λούζη εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς «Τὸ μάθημα»—μιά γιαγιά καὶ μιὰ ἐγγονή—ἡ κ. Κική Παυὰ εἰς τὸ «Κότερο», ἡ δεσπ. Σαμουῖλη εἰς μίαν σπουδὴν κεφαλῆς, ἡ δεσπ. Φλωρεντία Σκουλούδη εἰς τὸ Ἑσπερικὸν Γοτθικὸν ναοῦ καὶ μίαν παραλίαν, ἡ κ. Ταρσούλη εἰς μίαν ὥραιοντάτην με ἀρίστην προοπτικὴν δεικνύουσαν, ἡ δεσπ. Χαλκιοπούλου εἰς μίαν θαλασσογραφίαν (ἀρ. 145) ξεχωρίζουν προσθέτουσαι εἰς τὴν ἐκθεσιν ἔργα ἀξία προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως.

Εἰς τὸ τμήμα τῶν σχεδίων, ὑδατογραφιῶν καὶ κρητιδογραφιῶν ἐκκλίνουν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Μποκατσιάμπη μία Δύσις ἀπὸ τὸ Μον γερὸς τῆς Κερκύρας καὶ ἡ κρητιδογραφία τοῦ τῆς δεσπ. Καρατζῆ. Τοῦ κ. Θ. Θωμοπούλου τέσσαρα σχέδια με δύο κραιγιόγια, τοῦ κ. Ἰωαννιδίου τρεῖς γυναικεῖαι προσωπογραφίαι, τοῦ κ. Ἀπ. Γεραλῆ ἡ κρητιδογραφία «Νεότης» (προσωπογραφία τῆς δεσπ. Δότη ἡ ὅποια πολὺ τῆς ὁμοιάζει) καὶ μία Κόρη ἡ μᾶλλον γεροντιο-κόρη κεντῶσα, με πένθημον ἔκφρασιν, τοῦ κ. Ἀξελου τέσσαρα σκίτσα στατυωτικά με Sanguine εἰργασμένα καὶ τῆς δεσπ. Σταύρακα ἐν τοπεῖον.

Ἡ γλυπτικὴ ἀντιπροσωπεύεται με 18 μόνον ἔργα τοῦ κ. Θ. Θωμοπούλου εἶνε ὅλα σχεδὸν γνωστά. Ὁ Κυγαίγειρος εἶνε ὥραιον ὡς ἔμπνευσις. Ἀπὸ τὴν προτομὴν τοῦ δ κ. Ι. Δαμβέργης δὲν θὰ εἶνε βέβαια εὐχαριστημένος. Καλὸν τὸ ἔργον, ἀλλ' ὁ καλλιτέχνης χαϊρέκακος τὸν παριστᾷ ὡς συνταγματάρχην, πρὸ πολλοῦ ἀποστρατευθέντα αὐτεπαγγέλτως ἔνεκα ὀρίου ἡλικίας. Εἰς τὸ σκίτσο τῆς Χιμαίρας συγχέονται τὰ ὅρα τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τῆς σωματικῆς διαπλάσεως. Πρωτοτυπία πολλὴν ἔχει ἡ ἀνάγλυφος κεφαλὴ τοῦ νεαίου.

Ὁ κ. Τόμπρος ἐκθέτει γνωστὰ ἐξ ἄλλων ἐκθέσεων ἔργα, τὸν «Διανοούμενον», μίαν κεφαλὴν κόρης καὶ «Σχῆμα πρωτογενόμενον». Ὁ κ. Συνέφας ἀνάγλυφον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος προτομὴν τοῦ ποιητοῦ κ. Γ. Ἀργυροπούλου (Μαρκίνα). Οἱ δύο τελευταῖοι οὗτοι γλύπτει ἐκθέτουν καὶ ἀνὰ μίαν προτομὴν τοῦ Ἑθν. ποιητοῦ Σολωμοῦ. Ὁ κ. Ἀλεξανδρόπουλος τὸν παριστᾷ νεώτερον, ἐν στιγμῇ ἐμπνεύσεως, ὁ κ. Συνέφας ἐν ὀρίμῃ ἡλικίᾳ ἐν ὥρᾳ βαθείας σκέψεως. Ἀλήθεια τί νὰ γίνεταί ὁ πρὸ δεκαετίας προκηρυχθεὶς διὰ τὴν προτομὴν τοῦ Σολωμοῦ διαγωνισμός; Εἶχε μάλιστα συλλεγῆ καὶ ποσὸν τρισχιλίων, νομίζομεν, δραχμῶν.

Τὴν φορὰν αὐτὴν ἔργα ἐπωλήθησαν ὀλιγώτερα. Οἱ κ. κ. ἐφοπλισταὶ ἔχουν τὸν λόγον, ἢ μᾶλλον τὸ...χρῆμα.

Πρῶτην φορὰν ὁ ζωγράφος κ. Κ. Μαλέας ἐκθέτει συνολικῶς τὸ ἔργον του. Ἔως τώρα εἰς δύο—τρεῖς ἐκθέσεις εἶχεν ἐξαφρίσῃ τοὺς φιλοτέχνους με τοὺς πικραδόξους χρωματισμοὺς του ἀνάμεσα εἰς τὸν ἥσυχον καὶ ἀρμονικὸν τῶν ἄλλων ἔργων φωτισμὸν. Ὁ κ. Μαλέας εἶνε ἱμπρεσιονιστής. Εἰς τὴν παλέταν του συνδυάζει τὰς ζωηροτέρας ἀπαιχρώσεις καὶ ἐκλέγει τὰς ποιητικωτέρας ἀπόψεις τῆς φύσεως. Ἐξησεν εἰς ἕνα μέρη καὶ εἶνε ὁ πρῶτος Ἕλλην ζωγράφος ὁ ὅποιος ἀναπαριστᾷ συστηματικῶς ἀτμοσφαῖρας ἀγνώστους, τοπεῖα ἀνεκμετάλλευστα, φωτισμοὺς ποικιλωτάτους καὶ ἀήθεις καὶ ἐν γένει μᾶς παρουσιάζει γνήσιον τὸ couleur local. Ἡ Συρία, ἡ Παλαιστίνη, ἡ Αἴγυπτος, διεκδικοῦν τοὺς περισοτεροὺς πίνακας του, ὀλίγους δὲ ἡ Θεσσαλονίκη καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις. Ὑπάρχουν εἰς τὰ ἔργα τοῦ κ. Μαλέα—τὰ ὅποια ἀνέρονται εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν τῶν διακοσίων—ἀπόψεις περιέργοι, ποικίλαι ἀποδιδόμεναι με μίαν αἰσθητικὴν ἡ ὅποια εἰς τοὺς ἰδιοὺς μας ὀφθαλμοὺς τοὺς συνευθιμένους ἀπὸ τὸ αἶθριον καὶ ἀγνὸν Ἀττικὸν φῶς φαίνεται ἴσως ἀφύσικος· λείπει δὲ ἀπὸ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἡ ζωή. Δὲν πρέπει ὅμως διὰ τοῦτο νὰ ἀδικήσῃ τις τὸν καλλιτέχνην, ὁ ὅποιος προσπαθεῖ νὰ συμπληρώσῃ τὴν τέχνην καὶ τὴν ἀλήθειαν. Εἰς τὰ ἔργα τοῦ κ. Μαλέας, ὅχι βέβαια ὅλα, εἶνε πρωτίστως ποιητής. Κατέχειται ἀπὸ κάποια μυστικοπάθεια.

Τὰ καλλίτερα ἔργα του εἶνε τὰ Στερνὰ ἡλιοαἰδέματα στὰ ρέπια (:), τὰ Βραδυνὰ ἀντιφειγίσματα εἰς τὸν Νεῖλον, τὰ βραδυνὰ ἀντιφειγίσματα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, Ἀνοιξιάτικες δροσιές, ἕνα βράδυ εἰς τὴν Πόλιν, τὸ σπῆτι τῆς Ἀγάπης, τὰ Σουρουπώματα. Ἀξία ἰδιαιτέρας ἐπίσης προσοχῆς εἶνε ἡ «Ἀφρικάνικες ἡλιοφειγές», ἡ «ἀγορὰ ζαχαροκαλάμου εἰς τὸ Λουξορ», καὶ ἀπὸ τὴ παλῆα Θεσσαλονίκη, «ἡ Βρύσις τῶν 12 Ἀποστόλων Θεσσαλονίκης, ἡ ὅποια δὲν ὑπάρχει πλέον, τὸ πολυχρῶμον Γενὴ Κουλε τῆς Θεσσαλονίκης, αἱ ὑπ' ἀρ. 49 καὶ 127 ἀπόψεις ἀπὸ τὸν Δίβανον, τὸ Αἰγυπτιακὸν πολύπτυχον (77-84). Ἐν ἀντιθέσει, πίνακες τινες, πρόχειρα καὶ ἀσαφῆ σχέδιάματα, ἔπρεπε νὰ λείπουν. Εἰς τὴν τοπειοπλημμύραν παραινθίνονται τρεῖς γυναικεῖαι κεφαλαὶ εἰργασμένα εἰς τὸ ὑπαιθρον, αἱ ὅποια φανερώουν τὸν καλλιτέχνην δεξιὸν καὶ εἰς τὸ σχέδιον. Ὁ κ. Κ. Μαλέας ἀπεπειράθη νὰ προσανατολισθῇ καὶ εἰς τὸ Ἀττικὸν φῶς, ἀλλ' εἶνε τόσο ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν ξένην φύσιν, ὥστε ἀπέτυχε. Αὐτὸ τοῦλάχιστον δεικνύουν αἱ δύο Ἀκροπόλεις του. Εἰς δύο ἄλλας ἀποπειρας διακοσμητικῆς—τὸ Τραγοῦδι τοῦ ποιητοῦ καὶ Ὑμνος στὸν Ἐρωτα—ὑπῆρξεν εὐτυχέστερος.

Κ.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Ἐρωτᾷ ὁ μικρός·

—Μπαμπά τί θὰ πῇ θαῦμα;

—Θὰ πῇ ἂν δὲν ζητήσῃ καινούργιο καπέλλο ἢ μαμά σου.

Ἐπὶ τῇ θέᾳ ἐνὸς με υπερμεγέθη αὐτιά.

—Εὐτυχὴς ἄνθρωπος αὐτὴν τὴν ἐποχὴν.

—Γιατί;

—Ἐχει αὐτάκιαν.